

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Pc/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117230538
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117230538.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X/XX, L., adresa na doručovanie E. XXX/XX, L., právne zastúpenému JUDr. Anna Gašpercová, advokátka so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 37 906 305, proti odporcovi: K.. Z. H. E., rod. P., nar. XX.X.XXXX, bytom G. X/XX, L., o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á platiť výživné žalobcovi vo výške 150 eur mesačne s účinnosťou od 24.10.2017 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobcu.

II. Zameškané výživné za čas od 24.10.2017 do 31.7.2019 v sume 2.300 eur sa žalovanej p o v o ľ u j e splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur, ktoré splátky budú zročné spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal určenia výživného pre plnoleté dieťa v celkovej výške 450 eur počnúc dňom 24.10.2017. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaná je jeho matka, otcom je F.. I. E.. Rodičia sú rozvedení, a to rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo dňa XX.X.XXXX sp. zn. XXC/XX/XXXX. On, ako žalovaný, sa od septembra 2017 stal študentom 1. ročníka denného štúdia Žilinskej univerzity. Po rozvoze manželstva spočiatku býval so žalovanou v spoločnej domácnosti. Pre rozpory bol nútený sa odsťahovať. Otec mu umožnil bývať v jeho byte v Žiline, Z. 9. Po tom, ako sa odsťahoval, ju požiadal, aby si plnila svoje vyživovacie povinnosti. Svoje náklady na živobytie vyčíslil na celkovú sumu 716 eur. Jednalo sa o bývanie, stravu v škole, náklady na skriptá, školské a kancelárske potreby, hygienické potreby, športové a kultúrne vyžitie, náklady na mobil, na internet, televíziu atď.

2. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení žiadala žalobu zamietnuť. Žalobca sa odsťahoval, pretože si neplnil základné povinnosti, ktoré sa od každého člena rodiny očakávajú. Nepomáhal jej s prácami v domácnosti, neudržiaval v čistote a poriadku ani len vlastnú izbu. Pre nechotu pomáhať vznikali medzi nimi nezrovnalosti. Z tohto dôvodu potom aj opustil spoločnú domácnosť. Poukázala na to, že žalobca tento rok, to bolo ešte v r. 2017, dovŕšil 24 rokov a opätovne je len študentom 1. ročníka bakalárskeho štúdia. Jeho predchádzajúce štúdiá skončili neúspešne. Nadobudla pocit, že žalobca sa svojimi neúspešnými pokusmi o štúdium snaží vyhnúť akejkolvek zodpovednosti nájsť si adekvátne zamestnanie a zabezpečovať svoje potreby z vlastných finančných prostriedkov. Okrem žalobcu má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére X. E.. Táto začala študovať na vysokej škole mimo svojho bydliska. Viackrát žalobcu oslovila, aby vyčíslil svoje náklady na živobytie, do podania žaloby tak však neurobil. Ďalej vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že neodmieta žalobcovi poskytovať finančnú

pomoc pri štúdiu, ale zároveň má právo vedieť, na čo tieto finančné prostriedky používa. Jeho požiadavky sú značne nadhodnotené. Súdu predložila aj fotodokumentáciu ohľadne udržiavania poriadku žalobcu, pokým žili v spoločnej domácnosti.

3. Súd vo veci nariadil po viacerých vyjadreniach sa sporových strán pojednávanie a v tomto vypočul sporové strany, oboznámil sa s rozsudkom Okresného súdu Žilina 25C/81/2016 /ďalej len OS/ - rozvod manželstva s pripojenou fotodokumentáciou, s písomnými vyjadreniami sporových strán, s rozpisom nákladov na živobytie žalobcu, s výpisom z katastra nehnuteľností, so zárobkovými pomermi rodičov žalobcu a zistil nasledovné.

4. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 25C/81/2016-17, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.6.2016, bolo manželstvo I. E. a Z. E. rozvedené. Z terajšieho konania vyplynulo, že z manželstva pochádzajú dve deti, samotný žalobca a dcéra X. E., obaja sú plnoletí a obaja študujú na vysokej škole. Spočiatku žalobca býval v spoločnej domácnosti so svojou matkou, žalovanou. Dcéra X. študuje na vysokej škole mimo svojho bydliska. Táto je na pracovnom pobyte v USA.

5. Konkrétny spor posudzoval súd v zmysle ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa.

6. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

7. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8. Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého nepochybne vyplynulo, že žalobca je od 1.9.2017 študentom denného štúdia Žilinskej univerzity v Žiline. Takisto sporové strany nenamietali ani tú skutočnosť, že sa žalobca odsťahoval zo spoločného bydliska. Momentálne býva v byte, ktorý mu poskytol jeho otec, tieto skutočnosti sporové strany nerozporovali. Podaním doručeným súdu dňa 2.5.2018 žalobca presne špecifikoval a doručil rozpis svojich mesačných výdavkov. Tieto ustálil na sumu 716 eur. Býva v byte, ktorý mu poskytol jeho otec, ktorý platí výživné v sume 250 eur. Jeho otec však uhrádza aj platby spojené s bývaním.

9. Vzhľadom už na vyššie citované ustanovenie súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádza aj z toho, ktorý rodič sa akým spôsobom podieľa na výžive svojho dieťaťa. Je nepochybné, že do doby ako sa žalobca odsťahoval od svojej matky, mu táto poskytovala ubytovanie, stravu, hygienické potreby a ďalšie veci potrebné pre štúdium na vysokých školách /viacero vysokých škôl/. Po tom, ako sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, túto povinnosť prevzal otec žalobcu. Tento mu poskytol byt, pričom platí náklady spojené s užívaním tohto bytu. Okrem toho mu poskytuje výživné v sume 250 eur.

10. Súd zisťoval zárobkové pomery oboch rodičov. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť / v žalobe mal uviesť zdroj príjmu otca / a súd musel zárobkové pomery otca zisťovať prostredníctvom Sociálnej poisťovne. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni mal súd preukázané, že F. I. E., t.j. otec žalobcu, pracuje ako zamestnanec od 3.5.2018, pričom v období od 5. mesiaca 2018 do 2. mesiaca 2019 bol stanovený jeho vymeriavací základ pre poisťné v celkovej výške v priemere za uvedené obdobie v sume 3.733,11 eur. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni mal súd zase preukázané, že Z. H. E. - matka žalobcu, jej vymeriavací základ za obdobie od 4. mesiaca 2018 do 2. mesiaca 2019 predstavuje výšku 1.917,51 eur. Na tomto mieste je potrebné ešte podotknúť, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť aj voči svojej dcére, ktorá je na pracovnom pobyte a zároveň študuje v USA.

11. Čo sa týka výšky určeného výživného túto súd stanovil na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 24.10.2017, t.j. od dátumu ako došla žaloba na tunajší súd. Pri takto stanovenej výške výživného súd vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že príjmy oboch rodičov, najmä otca sú nadštandardné. Bol to jeho otec, ktorý mu umožnil bývať v samostatnom byte na Ul. Z.. O tomto svedčí aj výpis z katastra nehnuteľností. Je nepochybné, že je to žalobca, ktorý je vlastníkom obytného domu súp. č. XXX, parc. č. XXXX/X, ktorý získal na základe darovacej zmluvy so zriadením vecného bremena ešte v r. 2017. Z tohto listu vlastníctva nepochybne vyplýva, že je to K. E., ktorý vlastní obytný dom na uvedenej parcele. Z uvedeného vyplýva, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej aj samostatne býva. Už to súd spomínal, že zárobkové pomery otca sú nadštandardné.

Podľa vyjadrenia žalobcu sa tento podieľa na jeho výžive sumou 250 eur mesačne. Okrem toho platí náklady za užívanie jeho vlastníctva k bytu. Súd pripomína, že zárobkové pomery žalovanej sú oproti otcovi, t.j. oproti otcovi žalobcu podstatne nižšie. Už to súd vyššie spomínal, aké sú priemerné zárobky oboch rodičov. Nebolo by spravodlivé, pokým by žalovaná mala platiť výživné v sume 450 eur, ako to požadoval žalovaný vzhľadom na to, aké výživné platí otec žalobcu, ktorý má nadštandardný príjem.

12. Na tomto mieste znova dáva súd do pozornosti už vyššie citované ustanovenia Zákona o rodine, t.j. § 62 ods. 1. Treba pri určení výživného vychádzať zo schopností a možností a majetkových pomerov oboch rodičov.

Súd poukazuje na zárobkové pomery oboch rodičov. Na základe darovacej zmluvy otec previedol na svojho syna byt na G. ulici X/XX, L., jedná sa o obytný dom. Táto skutočnosť, že previedol na svojho syna obytný dom, však nezabavuje aj samotného otca platením výživného na svojho syna.

Z jeho vyjadrenia vyplynulo, že mu platí sumu 250 eur. Súdu sa javilo veľmi neprimerané, aby určoval výživné pre matku žalobcu v sume 450 eur. Prihliadal na to, že až do rozporov, ktoré vznikli medzi matkou a synom, žili v spoločnej domácnosti a táto mu zabezpečovala celý servis, čo sa týka štúdií na rôznych vysokých školách, upratovanie, varenie, pranie, žehlenie. Tieto skutočnosti neostali nepovšimnuté tunajším súdom. Čo sa týka teda rozsahu výživného aj s prihliadnutím na výživné, ktoré platí otec žalobcu, stanovil na sumu 150 eur. Znova to súd dáva do pozornosti príjem otca žalobcu a príjem matky žalobcu. To sú dve rôzne veličiny, kedy otec platí 250 eur a od matky žiada sumu 450 eur.

13. Súd určil výživné od podania návrhu v sume 150 eur. Táto suma bude v plnom rozsahu zohľadňovať potreby žalobcu vzhľadom na zárobkové pomery jeho samotného otca. Treba brať do úvahy, že sa stal aj vlastníkom nehnuteľnosti. Bolo by neprimerané, aby súd rozhodol o výživnom pre matku v sume 450 eur a vzhľadom na príjem otca jemu v sume 250 eur.

14. Čo sa týka ešte raz zameškaného výživného, žalovaná začala platiť výživné žalobcovi v sume 100 eur od 1.1.2019. Túto rozhodujúcu skutočnosť mal súd potvrdenú aj z pripojených výpisov z účtu Prima banky Slovensko. Ani samotný žalobca toto nerozporoval. Za sedem mesiacov do vynesenia rozsudku teda zaplatila žalovaná sumu 700 eur. zameškané výživné súd rátať od podania žaloby, prakticky od 1.11.2017. Keďže žaloba bola podaná na konci mesiaca, vychádzal súd z toho, že v tom konkrétnom mesiaci bolo výživné zaplatené. Od 1.11.2017 do 1.11.2018, t.j. 24 mesiacov je suma 1.800 eur. Za ďalší mesiac, t.j. mesiac december 2018 + 150 eur, čo je 1.950 eur. Spolu teda zameškané výživné v sume 2.300 eur.

15. Súd vzhľadom na uvedené však žalovanej povolil splácať túto istinu v mesačných splátkach po 50 eur, ktoré splátky budú zročné spolu s bežným výživným. To znamená, že až do zaplatenia dlžnej sumy bude povinná platiť výživné v sume 200 eur, pričom čiastka 150 eur bude zákonná a 50 eur bude splátka.

16. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP. To znamená, kto má úspech vo veci, tomu prizná trovy konania súd v plnom rozsahu. V tomto konkrétnom prípade však žalobca žiadal uhradiť sumu 450 eur. Súd priznal sumu 150 eur. Nemal plný úspech vo veci samej.

17. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Pri rozhodnutí o tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, vychádzal súd z tohto ustanovenia. Jedná sa o spor ohľadne výživného žalobcu voči žalovanej, t.j. syna voči svojej matke. Žalobca ako taký nebol úspešný v plnom rozsahu v tomto konaní, navyše sa javilo súdu ako neprimerané zaviazat' žalovanú aj v náhrade trov konania, pokým rozhodoval o výške výživného. Sú tu dôvody osobitného zreteľa, keď samotný syn žiada výživné od matky, ktorá

mu poskytovala celkovú starostlivosť, pokiaľ sa neodstáhoval zo spoločnej domácnosti. Zaviazat' ju na úhradu trov konania by v tomto spore bolo neadekvátne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).